

## عنوان مقاله:

کاربرد به موقع کنه کشها در راستای کاهش آلودگی محیط زیست

## محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار منابع طبیعی تجدید شونده (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

## نویسندگان:

فاطمه امینی - گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

محمد خانجانی - گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

## خلاصه مقاله:

حفظ محصولات کشاورزی از زیان آفات، بیمارگرهای گیاهی و علفهای هرز یکی از مهمترین رهیافتهای افزایش عملکرد محصولات کشاورزی و منابع طبیعی به شمار میآید. انسان در روند پیشرفت تواناییهای علمی و فناوری خود، روشهای کنترل این عوامل را تکمیل و موثرتر نموده است، ولی متأسفانه در این راستا قرنهای بعلافت عدم آشنایی با اهمیت وابستگی ناگسستنی موجودات به همدیگر، از روشها و اقدامات مغایر با پایداری محیط زیست برای از بین بردن بندپایان گیاهخوار و قارچها و باکتریهای بیمارگر گیاهی استفاده کرده است. بهرهگیری از فناوری و ترکیبهای شیمیایی برای کنترل این عوامل، نجات بخشجوامع بشری بوده اما مصرف غیراصولی و بیرویه آفتکشهای شیمیایی با مصادیقی چون زیاده دز مصرفی، تعدد دفعات سمپاشی و رعایت نکردن تناوب سموم مصرفی، چالشها و خطرات متعددی را موجب شده است سمیت ترکیبات آفتکش برای موجودات غیرهدف از جمله انسان، پیدایش مقاومت در آفات، کم اثر شدن آفتکشها، افزایش هزینههای کنترل، باقی ماندن سموم در محصولات کشاورزی و به هم خوردن تعادل اکوسیستمهای طبیعی از چالشهای کاربرد این ترکیبات میباشد. در این بین کنهکشها از گرانترین آفتکشها هستند که برای کنترل کنههای آفت بکار میروند و کنههای تارتن نیز از مهمترین بندپایانی هستند که خسارتهای مستقیم و غیرمستقیم به گیاهان وارد میکنند. بنابراین استفاده به وقت از کنهکشها بعنوان آخرین حربه در قالب مدیریت تلفیقی آفات دارای اهمیت میباشد. روش این تحقیق توصیفی تحلیلی است و تلاش میکنیم راهکارهای مناسب را در این زمینه ارائه دهیم.

## کلمات کلیدی:

کنه، آفت، کشاورزی، آلودگی، محیط، کنترل

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/309560>

